

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Навчально-науковий інститут права та правоохоронної діяльності

Кафедра теорії, історії та конституційного права

**СИЛАБУС
навчальної дисципліни
МІЖНАРОДНИЙ ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ**

назва освітньої програми	Освітньо-професійна програма «Право»
рівень вищої освіти	перший (бакалаврський)
код та назва галузі (галузей) знань	08 Право
код та назва спеціальності	081 Право
вид дисципліни (обов'язкова, вибіркова)	ОК 37
мова викладання	українська

Викладач:
ГАВРИЛЬЦІВ Марія Теодорівна
кандидат юридичних наук, доцент
marikeni777@gmail.com

**Львів
2025**

Доцентка кафедри
теорії, історії та конституційного права
Навчально-наукового інституту
права та правоохоронної діяльності ЛьвДУВС
кандидат юридичних наук, доцент _____ Марія ГАВРИЛЬЦІВ

Розглянуто та схвалено на засіданні кафедри теорії, історії та конституційного права Навчально-наукового інституту права та правоохоронної діяльності Львівського державного університету внутрішніх справ (*протокол від 29.01.2025 р. № 4*)

ХАРАКТЕРИСТИКА ДИСЦИПЛІНИ

Семестр навчання

Міжнародний захист прав вивчається здобувачами вищої освіти **4 курсу** освітнього ступеня «бакалавр» галузі знань 08 Право, спеціальності 081 Право, **Навчально-наукового інституту права та правоохоронної діяльності** Львівського державного університету внутрішніх справ у **8 семестрі** навчання.

Обсяг навчальної дисципліни (у кредитах і годинах)

Найменування показників	Всього годин	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС/год.	3/90	3/90
Усього годин аудиторної роботи, у т.ч.:	36	16
• лекційні заняття, год.	16	10
• семінарські, практичні заняття, год.	20	6
Самостійна робота, год.	54	74
Залік	—	—
Іспит	+	+
Курсова робота	—	—

Анотація навчальної дисципліни

Основною метою вивчення навчальної дисципліни «**Міжнародний захист прав людини**» є набуття здобувачами вищої освіти ґрунтовних системно-теоретичних та науково-прикладних знань із предмету навчальної дисципліни; формування у здобувачів вищої освіти прикладних навиків та умінь правильно оцінювати конкретні ситуації, що виникають у сфері міжнародного захисту прав людини; формування у майбутніх фахівців юристів, необхідних знань про міжнародні механізми захисту прав людини, основні поняття, категорії, інститути, а також співвідношення міжнародних та внутрішньодержавних механізмів захисту прав людини; систематизація у здобувачів вищої освіти знань у сфері захисту прав людини та надання інформації про можливі способи захисту своїх прав і свобод людини на міжнародному регіональному та світовому рівні; формування у майбутніх юристів комплексного уявлення про міжнародні стандарти прав людини та здатності використовувати їх у професійній діяльності.

Основними завданнями вивчення навчальної дисципліни **«Міжнародний захист прав людини»** є: надання здобувачам вищої освіти необхідного обсягу теоретичних знань і формування у них практичних умінь та навичок щодо самостійного розв'язання практичних проблем, які виникають у процесі реалізації захисту прав та свобод людини на національному та міжнародному рівнях; праворозуміння концепції міжнародного захисту прав людини, міжнародних стандартів прав людини, міжнародної системи захисту прав людини на основі Європейської конвенції про захист прав та основоположних свобод 1950 р. та Протоколів до неї; формування і удосконалення знань у сфері універсального та регіонального механізмів захисту прав людини; дослідження діяльності Європейського суду з прав людини, а також взаємодії міжнародного та національного механізмів захисту прав людини; аналіз судової практики Європейського суду прав людини та механізмів виконання рішень ЄСПЛ на національному рівні.

Предметом вивчення навчальної дисципліни **«Міжнародний захист прав людини»** є положення Статуту ООН, Загальної декларації прав людини 1948 р., Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод 1950 р., Міжнародного пакту про громадянські та політичні права 1966 р., Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права 1966 р., Конституції України, міжнародних нормативно-правових актів, ратифікованих Україною, чинного національного законодавства, які регулюють суспільні відносини у галузі міжнародного права, міжнародний досвід та правозастосовна практика у цій сфері.

Навчальна дисципліна **«Міжнародний захист прав людини»** є обов'язковою навчальною дисципліною (ОК 37) та покликана сформувати у здобувачів вищої освіти необхідного комплексу знань, вмінь і навичок у сфері міжнародного захисту прав людини, необхідних для професійного виконання своїх обов'язків у сфері юриспруденції та покликана сформувати у здобувачів вищої освіти розуміння функціонування міжнародних механізмів, інституцій та стандартів захисту прав людини.

ПРОГРАМНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ

Метою вивчення навчальної дисципліни є формування у здобувачів вищої освіти освітнього ступеня «бакалавр» загальних та спеціальних компетентностей, а також програмних результатів навчання, відповідно до освітньо-професійної програми «Право» галузі знань 08 «Право» спеціальності 081 «Право».

Метою викладання навчальної дисципліни «Міжнародний захист прав людини» на рівні очікуваних програмних результатів навчання щодо знань і умінь є формування у здобувачів вищої освіти наступних *загальних компетентностей*:

- здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу (ЗК 1);
- здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях (ЗК 2);
- знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності (ЗК 3);
- здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово (ЗК 4);
- здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями (ЗК 7);
- здатність бути критичним і самокритичним (ЗК 8);
- здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми (ЗК 12);
- здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя (ЗК 13);
- цінування та повага різноманітності та мультикультурності (ЗК 14).

Спеціальні компетентності, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна «Міжнародний захист прав людини», є наступними:

- здатність аналізувати ретроспективи розвитку правових явищ та процесів у контексті їх впливу на сучасну правову систему (СК 2);
- цінування та повага до гідності людини як найвищої соціальної цінності, розуміння її правової природи (СК 3);
- здатність застосовувати Конвенцію про захист прав людини та основоположних свобод, а також прецедентну практику Європейського суду з прав людини (СК 4);
- здатність застосовувати норми та інститути міжнародного публічного права, а також міжнародного приватного права (СК 5);
- здатність здійснювати порівняльний аналіз окремих правових інститутів права Європейського Союзу та Ради Європи і правової системи України (СК 6);

- здатність застосовувати правові принципи та доктрини (СК 8);
- здатність використовувати різноманітні інформаційні джерела для повного та всебічного встановлення певних обставин (СК 10);
- здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти (СК 11);
- здатність аналізувати правові проблеми та обґрунтовувати правові позиції (СК 12);
- здатність до критичного та системного аналізу правових явищ (СК 13).

Визначення очікуваних результатів підготовки здобувачів освіти з навчальної дисципліни «Міжнародний захист прав людини» має базуватися на наступних програмних результатах навчання:

- знати та розуміти міжнародні стандарти прав людини, положення Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практику Європейського суду з прав людини (ПРН 2);
- проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел (ПРН 3);
- знати та розуміти основи права Європейського Союзу (ПРН 4);
- оцінювати недоліки і переваги певних правових аргументів, аналізуючи відому проблему (ПРН 6);
- застосовувати інститути міжнародного публічного права, а також міжнародного приватного права (ПРН 8);
- пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів (ПРН 19);
- виокремлювати і аналізувати юридично значущі факти і робити обґрунтовані правові висновки (ПРН 20);
- Надавати консультації щодо можливих способів захисту прав та інтересів клієнтів у різних правових ситуаціях (ПРН 22).

СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Денна форма навчання

№ з/п	Лекційні заняття	Кількість годин
1	Тема. Загальні положення про права людини у міжнародному праві. Поняття принципів поваги до прав людини	2
2	Тема. Захист прав людини в діяльності ООН	2
3	Тема. Захист прав людини в Європі.	2
4	Тема. Європейський суд з прав людини: юрисдикція та процедура звернення.	2
5	Тема. Регіональні системи захисту прав людини	2
6	Тема. Основні права та свободи людини: загальна характеристика судової практики ЄСПЛ	2
7	Тема. Практика міжнародного захисту інших прав та свобод людини	4
<i>ВСЬОГО</i>		16

№з/п	Теми семінарських, практичних занять	Кількість годин
1	Загальні положення про права людини у міжнародному праві. Поняття принципів поваги до прав людини	2
2	Захист прав людини в діяльності ООН	2
3	Захист прав людини в Європі	2
4	Європейський суд з прав людини: юрисдикція та процедура звернення	4
5	Регіональні системи захисту прав людини	2
6	Основні права та свободи людини: загальна характеристика судової практики ЄСПЛ	4
7	Практика міжнародного захисту інших прав та свобод людини	4
ВСЬОГО		20
№з/п	Теми для самостійної підготовки	Кількість годин
1	Загальні положення про права людини у міжнародному праві. Поняття принципів поваги до прав людини	8
2	Захист прав людини в діяльності ООН	8
3	Захист прав людини в Європі	7
4	Європейський суд з прав людини: юрисдикція та процедура звернення	8
5	Регіональні системи захисту прав людини	7
6	Основні особисті права та свободи людини: загальна характеристика	8
7	Практика міжнародного захисту інших прав та свобод людини	8
ВСЬОГО		54
ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ		90

Заочна форма навчання

№ теми з/п	Лекційні заняття (назва теми)	Кількість годин
1	Загальні положення про права людини у міжнародному праві. Поняття принципів поваги до прав людини.	2
2	Захист прав людини в діяльності ООН	2
3	Захист прав людини в Європі. Регіональні системи захисту прав людини	2
4	Європейський суд з прав людини: юрисдикція та процедура звернення.	2
5	Основні особисті права та свободи людини: загальна характеристика. Інші міжнародні права та свободи людини	2
ВСЬОГО		10
№ теми з/п	Теми семінарських занять	Кількість годин
1	Загальні положення про права людини у міжнародному праві. Поняття принципів поваги до прав людини. Захист прав людини в діяльності ООН	2
2	Захист прав людини в Європі. Регіональні системи захисту прав людини	2
3	Європейський суд з прав людини: юрисдикція та процедура	2

	звернення. Основні особисті права та свободи людини: загальна характеристика. Інші міжнародні права та свободи людини	
<i>ВСЬОГО</i>		6
№ тем и з/п	Теми для самостійної підготовки	Кількість годин
1	Загальні положення про права людини у міжнародному праві. Поняття принципів поваги до прав людини. Захист прав людини в діяльності ООН	24
2	Захист прав людини в Європі. Регіональні системи захисту прав людини	25
3	Європейський суд з прав людини: юрисдикція та процедура звернення. Основні особисті права та свободи людини: загальна характеристика. Практика міжнародного захисту інших прав та свобод людини	25
<i>ВСЬОГО</i>		74
<i>ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ</i>		90

Види навчання

Вид навчання – узагальнена характеристика навчальних систем, що встановлює особливості навчальної діяльності; характер взаємодії викладача і здобувачів вищої освіти в процесі навчання; функції використовуваних засобів, методів і форм навчання.

Основними видами навчання є:

Пояснювально-ілюстративне (традиційне) навчання, при якому викладач, як правило, передає інформацію в готовому вигляді за допомогою словесного пояснення із залученням наочності, а здобувачі освіти сприймають і відтворюють її.

Проблемне навчання, при якому під керівництвом викладача організовується самостійна пошукова діяльність здобувачів освіти щодо вирішення навчальних проблем. При цьому у них формуються нові знання, вміння і навички, розвиваються здібності, активність, творче мислення та інші особистісно-значущі якості.

Міжпредметне навчання, що ґрунтується на вивченні інтегрованих навчальних предметів, побудованих на реалізації міжпредметних і внутрішньо-предметних зв'язків в суміжних галузях пізнання.

Розвиваюче навчання, що забезпечує оптимальну підготовку здобувачів освіти, при якому провідна роль відводиться теоретичним знанням. При цьому навчання будується в швидкому темпі і на високому рівні, процес навчання протікає усвідомлено, цілеспрямовано і систематично.

Евристичне навчання, що базується на основних принципах

проблемного і розвиваючого навчання, яке передбачає успішність розвитку здобувача освіти за рахунок побудови та самореалізації особистісної освітньої траєкторії в заданому освітньому просторі.

Особистісно-орієнтоване навчання, в якому освітні програми та освітній процес спрямовані на кожного здобувача освіти з властивими йому пізнавальними особливостями.

Практичні та семінарські заняття проводяться у традиційних формах, а також у формах:

- *ділової гри* — методу пошуку рішень в умовній проблемній ситуації. Елементи ділової гри: розподіл за ролями, змагання, особливі правила тощо. Ділова гра застосовується як метод активного навчання її учасників з метою вироблення у них навичок прийняття рішень в нестандартних ситуаціях, а також як засіб тестування здібностей.

- *оксфордських дебатів* – методу інтерактивного тренінгу, який передбачає поділ учасників на головних промовців та публіку. У дебатах вони називаються сторонами: за дискутовану тезу (сторона пропозиції) та проти (сторона опозиції).

- *групової дискусії* – це публічна суперечка, метою якої є з'ясування й зіставлення різних точок зору, визначення істинної думки, пошук оптимального вирішення проблеми.

Основною формою навчання є *очне навчання*, за якого здобувачі вищої освіти знаходяться в одній аудиторії із викладачем.

Додатковою формою навчання є *дистанційне навчання*, що дозволяє досягти заданої мети за допомогою сучасних систем телекомунікацій, яке використовується у випадку санітарно-епідеміологічних обмежень.

Методи контролю

Контрольні заходи охоплюють поточний і підсумковий контроль успішності. Підсумковий контроль успішності передбачає семестровий контроль (письмовий екзамен).

Для проведення підсумкового контролю використовуються як об'єктивні тестові методики, так і методики, орієнтовані на суб'єктивну інтерпретацію показників вищої освіти.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських, практичних занять, самостійної роботи, індивідуальних завдань та має за мету перевірку рівня знань, умінь, навичок, компетентностей та інших особистих якостей, засвоєних здобувачем вищої освіти.

Поточне оцінювання виконаної здобувачем вищої освіти навчальної роботи здійснюється за національною шкалою та фіксується у журналі обліку навчальної роботи.

ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ І КОНТРОЛЮ

Проведення занять та консультацій:

Відвідування семінарських та практичних занять є обов'язковим, а лекційних – добровільне.

Заняття проводяться в навчальній аудиторії, визначеній навчальним відділом Навчально-наукового інституту права та правоохоронної діяльності.

Консультації мають форму індивідуальної або групової консультації, проводяться в приміщеннях кафедри загально-правових дисциплін Інституту права та/або в навчальній аудиторії групи здобувачів вищої освіти, згідно з графіком консультацій, щотижня. Присутність на консультаціях здобувачів – за бажанням.

Відпрацювання пропущених занять проводяться в приміщеннях кафедри загально-правових дисциплін Навчально-наукового інституту права та правоохоронної діяльності та/або в навчальній аудиторії групи здобувача вищої освіти, згідно з графіком консультацій, щотижня.

При наявності часу у науково-педагогічного працівника, за його згодою, консультації та відпрацювання можуть проводитись у будь-який інший час, при зверненні здобувачів вищої освіти, в межах графіку робочого дня.

Допуск до підсумкового контролю

Пропущені практичні, семінарські заняття, а також отримані під час їх проведення незадовільні оцінки здобувач вищої освіти повинен відпрацювати не пізніше як за два робочих дні до проведення екзамену.

Відпрацювання усіх «незадовільних» оцінок та пропущених занять не є обов'язковим для допуску до підсумкового контролю.

Система оцінювання

Порядок оцінювання визначається розділом 4 Положення про організацію освітнього процесу у Львівському державному університеті внутрішніх справ (затвердженого Вченою радою ЛьвДУВС, протокол від 15.08.2024 № 3).

Система оцінювання передбачає накопичення 100 балів із кожної навчальної дисципліни (освітнього компоненту), які перераховуються в національну шкалу та шкалу оцінювання ЄКТС.

Контрольні заходи охоплюють поточний і підсумковий контроль успішності здобувачів вищої освіти.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських, практичних занять, самостійної роботи, індивідуальних завдань тощо та має за мету перевірку рівня знань, умінь, навичок, компетентностей та інших особистих якостей, засвоєних здобувачем вищої освіти.

Поточна успішність навчання здобувачів вищої освіти оцінюється за чотирьохбальною шкалою:

«Відмінно» – здобувач вищої освіти глибоко і міцно засвоїв програмний матеріал, вичерпно, послідовно, грамотно й логічно його викладає, правильно обґрунтовує прийняття рішення, уміє самостійно узагальнити і викласти суть

розглянутої проблеми, не відчуває труднощів з відповідями при зміні завдань, з можливих варіантів вибирає найкращу відповідь.

Адекватно вміє дати узагальнену характеристику теорії і практики. Вміє переносити теоретичні знання у площину практики. Вміє робити правильні висновки.

Із загального обсягу здобувач вищої освіти правильно виконує 90-100% завдань.

«Добре» – здобувач вищої освіти твердо знає весь програмний матеріал, грамотно і по суті викладає його, не допускає суттєвих неточностей при виборі відповіді, тобто вибирає правильну, але не найкращу відповідь; правильно застосовує теоретичні положення при розв’язанні практичних завдань, володіє необхідними навичками і прийомами їх виконання, але для визначення дійсного ступеня знань здобувача вищої освіти викладач змушений задавати додаткові запитання і уточнити окремі відповіді.

Вміє розв’язувати ситуаційні завдання середньої важкості.

Із загального обсягу здобувач вищої освіти правильно виконує 75-89% завдань.

«Задовільно» – здобувач вищої освіти знає тільки основний матеріал, передбачений програмою, але не засвоїв його деталей, припускається неточностей, обирає недостатньо чіткі формулювання, порушує послідовність у викладенні програмного матеріалу, проявляється невпевненість у вирішенні завдань практичного характеру.

Здобувач вищої освіти спроможний розв’язати прості завдання.

Із загального обсягу здобувач вищої освіти правильно виконав 60-74% завдань.

«Незадовільно» – здобувач вищої освіти не знає значної частини програмного матеріалу, допускає суттєві помилки при формулюванні основних положень курсу, з великими труднощами використовує теоретичні відомості при виконанні завдань.

Із загального обсягу здобувач вищої освіти правильно виконав не більше 59% завдань.

Підсумкова кількість балів навчальної дисципліни, яка завершується **екзаменом** обчислюється за результатами накопичення балів поточного контролю (аудиторної – до 40 балів та самостійної роботи – до 10 балів) та підсумкового контролю (екзамену – до 50 балів).

Підсумковий контроль успішності передбачає семестровий контроль.

Підсумковий контроль успішності проводиться з метою оцінювання результатів навчання у формі усного екзамену науково-педагогічним працівником кафедри, який викладав лекційний курс.

Білет (варіант) для складання екзамену формується з п’ятих питань, які оцінюються до 10 балів за кожне.

У разі, якщо здобувач вищої освіти під час складання екзамену отримав менше 20 балів, екзамен вважається складеним на «нуль» балів, а в заліково-екзаменаційну відомість виставляються тільки бали, отримані за результатами поточного контролю.

Якщо підсумкова кількість балів менша 60, здобувач вищої освіти вважається таким, що отримав оцінку «незадовільно» та ліквідовує академічну заборгованість за окремим графіком на визначених вище умовах. Здобувач має право покращити результати поточного контролю до моменту ліквідації академічної заборгованості.

У разі повторного нескладання екзамену, ліквідація академічної заборгованості здійснюється у формі усного опитування перед комісією без врахування результатів навчання, отриманих у результаті поточного контролю за 100-бальною шкалою.

При ліквідації академічної заборгованості перед комісією здобувач вищої освіти може отримати не більше 74 балів.

Білет (варіант) для складення екзамену складається з чотирьох питань, які оцінюються до 25 балів за кожне за шкалою:

23-25 балів – виставляється, якщо відповіді на питання містять глибокі знання навчального матеріалу, що міститься в основних і додаткових рекомендованих джерелах; свідчать про ґрунтовне володіння здобувачем вищої освіти лекційним матеріалом і знайомство з основними доктринальними позиціями з питання, яке розглядається; демонструють засвоєння здобувачем вищої освіти відповідних положень законодавства і матеріалів судової практики; повно, глибоко і конкретно висвітлюють зміст поставлених питань. При цьому здобувач вищої освіти також має володіти фаховою термінологією, давати чіткі, лаконічні, грамотні, логічно послідовні та вичерпні відповіді на поставлені запитання; вміти навести конкретні приклади для ілюстрації засвоєння теоретичних питань; демонструвати вміння теоретичного аналізу й творчого мислення.

20-22 балів – виставляється тоді, коли здобувач вищої освіти достатньо володіє знаннями, що міститься в основних і додаткових рекомендованих джерелах, розкриває суть поставлених питань, твердо знає програмний матеріал, грамотно в по суті викладає його, не допускає суттєвих неточностей. Здобувач вищої освіти також має вільно володіти фаховою термінологією, давати чіткі, грамотні, та вичерпні відповіді на поставлені запитання; вміти навести конкретні приклади для ілюстрації засвоєння теоретичних питань. Відповідь свідчить про ґрунтовне володіння здобувачем вищої освіти лекційним матеріалом і знайомство з основними доктринальними позиціями з питання, яке розглядається; демонструє засвоєння здобувачем вищої освіти відповідних положень законодавства і матеріалів судової практики.

При цьому у відповідях здобувача вищої освіти можуть допускатись окремі незначні неточності. Відповідь може свідчити про недостатнє знайомство з відмінними доктринальними позиціями з питання, яке розглядається. Здобувач вищої освіти має демонструвати знання навчального матеріалу, що міститься в основних і додаткових рекомендованих джерелах, однак при цьому розуміння навчального матеріалу і знайомство з його проблемами є недостатньо глибоким.

18-19 балів – виставляється тоді, коли здобувач вищої освіти володіє базовою фаховою термінологією, дає грамотні відповіді на поставлені

запитання, проте не проявляє достатньо глибоких знань пройденого матеріалу, який стосується поставленого завдання. При цьому здобувач вищої освіти знайомий з основним матеріалом, додатковими джерелами, матеріалами судової практики, але не засвоїв їх деталей. При відповіді на поставлені запитання припускається низки неточностей (не чіткі формулювання), порушує послідовність у викладі відповіді, але в цілому орієнтується в пройденому матеріалі.

15-17 балів – виставляється тоді, коли здобувач вищої освіти демонструє середній рівень ознайомлення з основними нормативно-правовими актами, однак при цьому слабо орієнтується в пройденому теоретичному матеріалі і позиціях судової практики, допускає суттєві змістовні помилки при відтворенні змісту понять, норм чи інститутів.

7-14 балів – виставляється тоді, коли здобувач вищої освіти демонструє мінімальний рівень знань: слабо орієнтується і допускає суттєві змістовні помилки в теоретичному матеріалі; не володіє лекційним матеріалом.

1-6 балів – виставляється тоді, коли здобувач вищої освіти робить значну кількість суттєвих змістовних помилок, які свідчать про незнання базових положень програмного матеріалу, не знає норм законодавства, необхідних для розкриття питання, демонструє незнання доктринальних позицій, наведених як у додатковій, так і в основній літературі до теми.

0 балів – виставляється тоді, коли здобувач вищої освіти не дає відповіді на питання.

Сума набраних по кожному питанню балів складає результат екзамену.

Виконання самостійних навчальних та індивідуальних (творчих) завдань

Оцінювання видів (на вибір здобувачів вищої освіти) самостійної роботи:

1. Реферат – виконується здобувачем вищої освіти власноручно доступним для розуміння почерком обсягом 8–10 сторінок основного тексту, із обов’язковим публічним захистом – 2 бали. Тема реферату повинна бути розкрита повністю на рівні творчого використання останніх публікацій з теми, матеріал викладено змістовно, логічно та лаконічно; під час відповідей на запитання здобувач освіти має вільно орієнтується в матеріалі; реферат оформлено відповідно до встановлених вимог.

2. Презентація – не менше 20 слайдів – 2 бали;

3. Аналіз судової практики (не менше 5 судових рішень із обраної тематики) – 2 бали;

4. Проект документа – 2 бали;

5. Есе на обрану правову тематику – 2 бали;

6. Тези наукового повідомлення з рецензією науково-педагогічного працівника, який читав курс з відповідної навчальної дисципліни, та відгуком наукового керівника – 3 бали.

Здобувачі вищої освіти, які беруть активну участь у навчальній та науковій роботі, можуть здобути додаткові бали з навчальної дисципліни, які додаються

до суми балів підсумкової семестрової оцінки. Перелік видів робіт, за які можна отримати додаткові бали, міститься у Положенні про організацію освітнього процесу у Львівському державному університеті внутрішніх справ. Максимальна кількість додаткових балів не має перевищувати 10 балів.

**Відповідність підсумкових семестрових оцінок у балах
оцінкам за національною шкалою та шкалою ЄКТС**

За внутрішньою шкалою закладу вищої освіти в балах	За шкалою ECTS /За національною шкалою	
	Вноситься до відомості	
	екзамен	залік
90–100	A / Відмінно	A, B, C, D, E / Зараховано
80–89	B / Добре	
71–79	C / Добре	
66–70	D / Задовільно	
60–65	E / Задовільно	
31–59	FX / Незадовільно	FX / Незараховано
	із можливістю повторного складання	
0–30	F / Незадовільно	F / Незараховано
	із обов’язковим повторним вивченням курсу	

ЛІТЕРАТУРА ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ДЖЕРЕЛА

ОСНОВНА ЛІТЕРАТУРА

I. Нормативно-правові акти

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Загальна декларація прав людини. Прийнята і проголошена резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї ООН від 10.12.1948 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text
3. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 04.11.1950 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text
4. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права від 16.12.1966 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043#Text
5. Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права 16.12.1966 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_042#Text
6. Статут Організації Об'єднаних Націй від 26.06.1945 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010
7. Статут Ради Європи ETS № 001 від 05.05.1949 URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_001#Text
8. Європейська соціальна хартія від 18.10.1961 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_300
9. Європейська соціальна хартія (переглянута) від 03.05.1996 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_062#Text
10. Додатковий протокол до Європейської соціальної хартії від 05.05.1988 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_332#Text
11. Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання від 10.12.1984.р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_085
12. Рамкова конвенція про захист національних меншин від 01.02.1995. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_055
13. Женевська конвенція про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 р. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_154#Text
14. Женевська конвенція про поводження з військовополоненими від 12.08.1949 р. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/go/995_153.
15. Міжнародна конвенція про запобігання злочину апартеїду і покарання за нього 1973 р. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/995_149.

16. Хартія основних прав Європейського Союзу від 07.12.2000 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_524
17. Встановлення міжнародних стандартів у сфері прав людини: Резолюція Генеральної Асамблеї ООН 41/120 від 4 грудня 1966 р. URL: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/RESOLUTION/GEN/NR0496/28/IMG/NR049628.pdf?OpenElement>
18. Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання від 10.12.1984 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_085
19. Європейська конвенція про запобігання катуванням та нелюдському або такому, що принижує гідність, поводження чи покарання від 28.11.1987 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_068#Text
20. Конвенція про права осіб з інвалідністю від 13.12.2006 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_g71
21. Конвенція про права дитини 20.11.1989 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021#Text
22. Конвенція про статус апатридів 28.09.1954 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_232
23. Конвенція про запобігання злочину геноциду та покарання за нього від 09.12.1948 р. URL: <http://www.preventgenocide.org/ua/konventsia.htm>
24. Конвенція про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок від 18.12.1979 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_207
25. Міжнародна конвенція про захист прав усіх трудящих-мігрантів та членів їх сімей від 18.12.1990 р. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/MU90310>
26. Міжнародна конвенція про ліквідацію всіх форм расової дискримінації, принята резолюцією ГА ООН 2106 (XX) від 21.12.1965 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_105#Text
27. Протокол № 11 до Конвенції про захист прав і основних свобод людини 11.05.1994 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_536
28. Регламент Європейського Суду з прав людини від 04.11.1998 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_067#Text
29. Факультативний протокол до Міжнародного пакту про громадянські і політичні права від 16.12.1966 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_086
30. Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Першого протоколу та протоколів № 2, № 4, № 7 та № 11 до Конвенції : Закон України від 17.07.1997 р. № 475/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/475/97-%D0%B2%D1%80#Text>

31. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02.06.2016. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19/stru>
32. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини: Закон України від 23.02.2006 р. № 3477-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3477-15#Text>.

II. Спеціальна література

1. Войціховський А. В. Міжнародне право : підручник. Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2020. 544 с.
2. Гловюк І. В. Використання практики Європейського суду з прав людини у кримінальному провадженні: навч.-метод. посібник / І. В. Гловюк, М. М. Стоянов, В. А. Завтур. Одеса: Юрид. літ., 2017. 224 с.
3. Міжнародний захист прав людини: навчальний посібник / кол. авторів; за ред. О. Б. Онишко. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022. 540 с.
4. Наливайко Л.Р., Степаненко К.В. Міжнародно-правові стандарти прав людини: навч. посібник. Дніпро: ДДУВС, 2019. 184 с.
5. Основи міжнародно-правових стандартів прав людини: навч.-метод. посібник / за ред. завідувача кафедри міжнародного та європейського права О. В. Бігняка. Херсон : Видавничий дім «Гельветика», 2019. 168 с.
6. Права і свободи людини і громадянина в Україні (доктрина Європейського суду з прав людини і Конституційного Суду України): навчальний посібник. К.: Юрінком Інтер, 2013. 376 с.
7. Сироїд Т.Л., Фоміна Л.О. Міжнародний захист прав людини. Видавництво «Право», 2019. 310 с.
8. Теорія і практика застосування Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод: компендіум / за заг. ред. О.В. Сердюка, І.В. Яковюка. Харків : Право, 2017. 374 с.
9. Фулей Т.І. Застосування практики Європейського суду з прав людини при здійсненні правосуддя: Науково-методичний посібник для суддів / 2-ге вид. випр., допов. К.: Координатор проєктів ОБСЄ в Україні, 2015. 208 с.
10. Шевчук С. Судовий захист прав людини: Практика Європейського Суду з прав людини у контексті західної правової традиції. К.: Реферат, 2007. 848 с.
11. Шуміло І. А. Міжнародна система захисту прав людини: навчальний посібник. Київ: ФОП Голембовська О.О. 2018, 168 с.

Методичне забезпечення

Проведення заняття забезпечується програмою навчальної дисципліни, робочою програмою навчальних дисциплін, силабусом, планами проведення семінарських, практичних та лабораторних занять, методичними рекомендаціями для підготовки до семінарських, практичних і лабораторних занять, методичними рекомендаціями для самостійної роботи здобувачів вищої освіти, які розміщені в електронній бібліотеці на сайті Львівського державного університету внутрішніх справ <https://www1.lvduvs.edu.ua/uk/>

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Інформаційне забезпечення навчальної дисципліни «Міжнародний захист прав людини» формується з допомогою інформаційних ресурсів, джерелом отримання яких офіційні веб-сайти:

Верховної Ради України: URL: <http://www.rada.gov.ua>.

Інституту законодавства Верховної Ради України:

URL: <http://instzak.rada.gov.ua/instzak/control/uk/index>.

Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини:

URL: <http://www.ombudsman.gov.ua>.

Президента України: URL: <http://www.president.gov.ua>.

Органів виконавчої влади України: URL: <http://www.kmu.gov.ua>.

Урядового портал Кабінету Міністрів України:

URL: <http://www.kmu.gov.ua>

Судової влади України: URL: <http://court.gov.ua>.

Міністерства юстиції України: URL: <http://www.minjust.gov.ua>

Інформаційного центр Міністерства юстиції України:

URL: <http://www.informjust.kiev.ua>

Міністерства освіти і науки України: URL: <http://www.mon.gov.ua>

Конституційного Суду України: URL: <http://www.ccu.gov.ua/uk/index>.

Верховного Суду: URL: <http://www.scourt.gov.ua>.

Генеральної прокуратури України: URL: <http://www.gp.gov.ua>.

Національний інституту стратегічних досліджень (НІСД):

URL: <http://www.niss.gov.ua>

Ради Європи: URL: <https://www.coe.int/web/portal/home>

Європейського суду з прав людини: URL: <https://hudoc.echr.coe.int/eng>

Організації Об'єднаних Націй: URL: <https://www.un.org>

Ради ООН з прав людини: URL: <https://geneva.mfa.gov.ua/posolstvo/2602-human-rights>

Комітету ООН з економічних, соціальних і культурних прав: URL:

<https://www.ohchr.org/en/hrbodies/cescr/pages/cescrindex.aspx>

Комітету ООН з насильницьких зникнень: URL: <https://www.ohchr.org/en/treaty-bodies/ced>

Комітету ООН з прав дитини: URL: <https://www.ohchr.org/en/treaty-bodies/crc>

Комітету ООН з прав людей з інвалідністю: URL:

<https://www.ohchr.org/en/treaty-bodies/crpd>

Комітету ООН із захисту прав усіх трудящих-мігрантів і членів їхніх сімей:

URL: <https://www.ohchr.org/en/treaty-bodies/cmwr>

Комітету ООН з ліквідації дискримінації щодо жінок: URL:

<https://www.ohchr.org/en/treaty-bodies/cedaw>

Комітету ООН з ліквідації расової дискримінації: URL:

<https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/CERD/Pages/CERDIndex.aspx>

Комітету ООН проти катувань: URL: <https://www.ohchr.org/en/treaty-bodies/cat>

Міжамериканського суду з прав людини: URL:

<https://www.corteidh.or.cr/index.cfm?lang=en>

Офіційний вісник України (Єдине повне офіційне періодичне видання нормативно-правових актів України): URL: <http://ovu.com.ua/articles>

Національна парламентська бібліотека України: URL:

<http://www.rada.kiev.ua/LIBRARY/index.htm>

Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського: URL:

<http://www.nbuv.gov.ua>

Львівська національна наукова бібліотека України імені В. Стефаника: URL:

<https://www.lsl.lviv.ua>

Електронна бібліотека Львівського державного університету внутрішніх справ:

URL: <http://www1.lvduvs.edu.ua>.